

WOJEWODA LUBUSKI

**ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE
WOJEWODY LUBUSKIEGO**

Nr NK-I.4131.63.2018

z dnia 5 kwietnia 2018 r.

Rada Miasta Gorzowa Wlkp.

Na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U.2017.1875 j.t.) stwierdzam nieważność uchwały Nr LIX/745/2018 Rady Miasta Gorzowa Wielkopolskiego z dnia 28 lutego 2018r. zmieniającej uchwałę w sprawie ustalenia cen maksymalnych za usługi przewozowe w lokalnym transporcie zbiorowym, sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób, za naruszenie przepisów o przewozie rzeczy i zwierząt oraz opłaty manipulacyjnej.

Uzasadnienie

Rada Miasta Gorzowa Wlkp. w dniu 28 lutego 2018r. podjęła uchwałę zmieniającą uchwałę w sprawie ustalenia cen maksymalnych za usługi przewozowe w lokalnym transporcie zbiorowym, sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób, za naruszenie przepisów o przewozie rzeczy i zwierząt oraz opłaty manipulacyjnej.

Uchwała doręczona została organowi nadzoru w dniu 7 marca 2018r.

Po dokonaniu analizy prawnej uchwały organ nadzoru stwierdza, iż uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem prawa, tj. art. 50a ust. 1, art. 50b i art. 46 ust. 1 pkt 6 i 11 ustawy z dnia 16 grudnia 2010r. o publicznym transporcie zbiorowym (Dz.U.2017.2136 j.t. – dalej „u.p.t.z”) oraz § 21 ust. 2 Statutu Miasta Gorzowa Wielkopolskiego przyjętego uchwałą Nr LVII/702/2017 Rady Miasta Gorzowa Wielkopolskiego z dnia 18 grudnia 2017r. w sprawie przyjęcia Statutu Miasta Gorzowa Wielkopolskiego (Dz.Urż.Woj. Lubuskiego 2017.2802 – dalej „Statut”).

Przedmiotowa uchwała została podjęta na podstawie art. 50a ust. 1 u.p.t.z. w myśl, którego rada gminy może ustalać ceny za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym w zakresie zadania o charakterze użyteczności publicznej w gminnych przewozach pasażerskich. Według art. 50b u.p.t.z. ceny, o których mowa w art. 50a, mają charakter cen maksymalnych. Redakcja cytowanych przepisów wytycza granice ustawowego upoważnienia rady miasta do ustalenia nieprzekraczalnego poziomu cen za usługi przewozowe w lokalnym transporcie zbiorowym obowiązujących wszystkich przewoźników działających na przedmiotowym rynku komunalnym, przy czym należy podkreślić, że przepis ten nie może stanowić podstawy dla ustalenia taryfy dla konkretnego przewoźnika. Przepis art. 50a u.p.z.t. wyraża jedynie regułę kompetencyjną, z której organ stanowiący może skorzystać, jednakże nie ma takiego obowiązku.

Należy zaznaczyć, że norma wyrażona w art. 50a ust. 1 u.p.t.z. nie może stanowić podstawy do określenia uprawnień do ulgowych przejazdów środkami komunikacji miejskiej. Zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 10 ustawy, organizowanie publicznego transportu zbiorowego, polega w szczególności na ustalaniu opłat za przewóz oraz innych opłat, o których mowa w ustawie z dnia 15 listopada 1984 r. - Prawo przewozowe (Dz. U. z 2015 r. Nr 915, poz. 1954 i 2260), za usługę świadczoną przez operatora w zakresie publicznego transportu zbiorowego. Na mocy art. 46 ust. 1 pkt 6 lit. b ustawy o publicznym transporcie zbiorowym cennik opłat w przewozach o charakterze użyteczności publicznej powinien

zawierać ceny biletów ulgowych, wynikające z uprawnień pasażerów do ulgowych przejazdów, ustanowionych na obszarze właściwości danego organizatora. Uprawnienia do ulgowych przejazdów dla pasażerów, które nie wynikają z przepisów powszechnie obowiązujących, mogą być ustanawiane przez operatora w uzgodnieniu z organizatorem (art. 46 ust. 1 pkt 6 i 11 u.p.t.z). Zgodnie natomiast z art. 7 ust. 1 pkt 1 u.p.t.z organizatorem publicznego transportu zbiorowego, właściwym ze względu na obszar działania lub zasięg przewozów, na linii komunikacyjnej albo sieci komunikacyjnej, w gminnych przewozach pasażerskich jest gmina. Na mocy ust. 4 wskazanego wyżej przepisu, zadania organizatora publicznego transportu zbiorowego w gminie wykonuje wójt, burmistrz albo prezydent miasta. Zatem uzgadnianie uprawnień do ulgowych przejazdów w przewozach o charakterze użyteczności publicznej, należy do kompetencji organu wykonawczego, który wykonuje zadanie organizowania publicznego transportu zbiorowego.

Tymczasem Rada Miasta dokonała zmiany uchwały Nr XXXIII/393/2016 Rady Miasta Gorzowa Wlkp. z dnia 28 września 2016r. w sprawie ustalenia cen maksymalnych za usługi przewozowe w lokalnym transporcie zbiorowym, sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób, za naruszenie przepisów o przewozie rzeczy i zwierząt oraz opłaty manipulacyjnej polegającej na dodaniu do § 1 załącznika do uchwały punktu 11 o następującej treści: „Bilet Juniora imienny ważny dla dziecka uczęszczającego do szkoły podstawowej, gimnazjalnej, ponadpodstawowej, licealnej ogólnokształcącej, szkoły zawodowej, 3-letniej branżowej szkoły I stopnia, 3-letniej szkoły specjalnej przysposabiającej do pracy, 2-letniej branżowej szkoły II stopnia, technikum: 1) bilet Juniora miesięczny imienny na wszystkie linie maksymalnie - 10,00 zł, 2) bilet Juniora 12-miesięczny imienny na wszystkie linie maksymalnie -100 zł”. Jednocześnie w § 1 pkt 7 załącznika do uchwały ustalona została maksymalna cena biletu miesięcznego imiennego w wysokości nieprzekraczającej 92 zł. za bilet normalny i 46 zł. za bilet ulgowy. Analiza cytowanych regulacji prowadzi do wniosku, że Rada wprowadzając bilet Juniora nie dokonała ustalenia ceny maksymalnej za usługi przewozowe, gdyż cena ta już została ustalona w § 1 pkt 7 załącznika do ww. uchwały. Dokonana zmiana stanowi ustalenie uprawnienia do ulgowych przejazdów środkami komunikacji miejskiej dla określonej grupy pasażerów. Należy jednak zauważyć, że rada nie była władna do ustalenia takich uprawnień. Upoważnienie wynikające z art. 50a ust. 1 ustawy ogranicza się wyłącznie do możliwości ustalania przez organ stanowiący gminy cen maksymalnych za usługi przewozowe w publicznym transporcie zbiorowym, w zakresie zadań o charakterze użyteczności publicznej w gminnych przewozach pasażerskich i nie daje podstaw różnicowania cen według indywidualnych cech pasażerów. Rada Miasta wprowadzając uprawnienie do ulgowych przejazdów dla ściśle określonej grupy pasażerów wkroczyła w nienaruszalne, przyznane ustawą kompetencje organu wykonawczego, w tym przypadku Prezydenta Miasta. Należy stwierdzić, iż Rada Miasta w tym samym naruszyła zawarte w ustawie o publicznym transporcie zbiorowym upoważnienie uchwałodawcze. Działanie takie narusza także konstytucyjne zasady określone w art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej stanowiącym, iż organy władzy publicznej działają na podstawie i w granicach prawa oraz art. 94 Konstytucji stanowiącym, iż organy samorządu terytorialnego ustanawiają akty prawa miejscowego na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie.

Niezależnie od powyższego uchwała została podjęta z naruszeniem § 21 ust. 2 Statutu Miasta Gorzowa Wielkopolskiego zgodnie, z którym projekt uchwały powinien być przedłożony Radzie wraz z uzasadnieniem, w którym należy wskazać potrzebę podjęcia uchwały oraz informację o skutkach finansowych jej realizacji. Z dokumentów zebranych w tej sprawie wynika, że złożony przez Klub Radnych wniosek z dnia 16 listopada 2017r. w sprawie inicjatywy uchwałodawczej dotyczącej zmiany uchwały w sprawie ustalenia cen maksymalnych za usługi przewozowe w lokalnym transporcie zbiorowym, sposobu ustalania wysokości opłat dodatkowych z tytułu przewozu osób, za naruszenie przepisów o przewozie rzeczy i zwierząt oraz opłaty manipulacyjnej, nie zawiera informacji o skutkach finansowych realizacji uchwały. W uzasadnieniu przedłożonego projektu wskazano tylko, że zaproponowana zniżka nie uszczupli w znaczący sposób przychodów miasta, ale w znacznym stopniu odciąży wydatki gorzowskich rodzin. Informacja ta w żaden sposób nie określa skutków finansowych

realizacji uchwały, a tym samym nie spełnia wymogu wynikającego z § 21 ust. 2 Statutu Miasta Gorzowa Wielkopolskiego. Również na sesji Rady Miasta Gorzowa Wielkopolskiego w dniu 28 lutego 2018r. w trakcie obrad nad projektem uchwały wnioskodawcy nie przedstawili informacji o skutkach finansowych realizacji uchwały. Stwierdzenia, że skutki finansowe będą niewielkie z całą pewnością nie spełnia wymogu określonego w § 21 ust. 2 Statutu. Brak analizy finansowej spowodował, że radni nie dysponowali rzetelną wiedzą o rzeczywistych kosztach podejmowanej uchwały. W ocenie organu nadzoru brak informacji o skutkach finansowych podjęcia uchwały mógł mieć istotny wpływ na wynik głosowania i stanowi istotne naruszenie procedury podjęcia uchwały.

Mając na względzie powyższe, orzeczono jak na wstępie.

Stosownie do art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie przez organ nadzoru nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gorzowie Wlkp. w terminie 30 dni od doręczenia rozstrzygnięcia za pośrednictwem Wojewody Lubuskiego.

Wojewoda Lubuski

Władysław Dajczak